

Kuikentjes

— Petra, Petra... kom eens kijken! roept Stefan.

Petra komt aanhollen.

— Wat is er?... roept ze.

En dan ziet Petra Stefan bij het kippenhok staan..

— Ooo... zijn er kuikentjes? zegt Petra.

Stefan knikt en allebei kijken ze door het gaas van het kippenhok. Kip Katootje, die al heel veel dagen op het nest zat, loopt deftig door het hok. Om haar heen scharrelen kleine, gele kuikentjes.

— Tok, tokketokketok... kakelt Katootje, vinden jullie m'n kindjes mooi?

— Een, twee, drie, vier, vijf, zes, zeven, acht... Petra telt de kuikentjes. Het zijn er acht en ze piepen en hollen achter hun moeder aan.

— Pie... piep... piep, doet Stefan...

Zouden de kleine kuikentjes luisteren? Nee, hoor, ze schrikken en ze rennen vlug naar kip Katootje. Ze slaat haar vleugels uit en even later zijn alle kuikentjes weggekropen onder moeders vleugels.

— Stefan... Petra... kom gauw, opa en oma zijn er!

Mama roept. Petra en Stefan hollen vlug naar binnen.

— Hoj, opa! Hoj, oma!

Ze krijgen allebei een dikke zoen.

— Gaan jullie mee kuikentjes kijken? roept Petra.

— Eerst koffie, zegt mama.

Opa zucht.

— Dat vind ik ook, we hebben al zo'n eind in de auto gezeten!

Maar na de koffie willen Stefan en Petra toch eerst de kuikentjes laten zien.

— Het zijn er acht, oma, zegt Petra. Stefan en ik hebben ze geteld.

Opa wil natuurlijk even weten of Petra en Stefan wel goed kunnen tellen: een, twee, drie, vier... Daar loopt er nog een, dat is vijf... en dat is zes, en dat is zeven...

— Jullie kunnen niet tellen, het zijn er zeven! zegt opa.

— Nietes, roepen Petra en Stefan tegelijk.

— Welles, zegt opa, tel zelf maar...

— Tok, tok, tok... zegt kip Katootje en ze kijkt opa aan.

Ze tilt haar vleugels een eindje omhoog en... daar is het achtste kuikentje.

— Zie je nu wel, roept Petra tegen opa. En opa lacht.

— Je hebt gelijk, Petra. Jullie kunnen heel goed tellen. Maar zag je dat kip Katootje héél boos naar me keek? Kip Katootje zal wel denken: tok, tok, tok, wat een domme opa!

vanica vissen